

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ένατο τμήμα)

της 13ης Ιανουαρίου 2022*

«Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 2011/7/ΕΕ – Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές – Πεδίο εφαρμογής – Έννοια της “εμπορικής συναλλαγής” – Δημόσια αρχή που ενεργεί ως πιστωτής επιχείρησης – Δεν εμπίπτει – Παραχώρηση, εκ μέρους δημόσιας αρχής, ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας επί ακινήτου έναντι της καταβολής ετήσιου τέλους»

Στην υπόθεση C-327/20,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Sąd Okręgowy w Opolu (περιφερειακό δικαστήριο Opole, Πολωνία) με απόφαση της 10ης Μαρτίου 2020, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 22 Ιουλίου 2020, στο πλαίσιο της δίκης

Skarb Państwa – Starosta Nyski

κατά

New Media Development & Hotel Services sp. z o.o.,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (ένατο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Jürimäe, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύουσα του ένατου τμήματος, S. Rodin και N. Piçarra (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την M. Brauhoff και τον G. Gattinara,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2000, L 200, σ. 35), καθώς και του άρθρου 2, σημείο 1, και του άρθρου 12, παράγραφος 4, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές (ΕΕ 2011, L 48, σ. 1).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του Skarb Państwa – Starosta Nyski (Δημόσιου Ταμείου – επαρχία Nysa, Πολωνία) (στο εξής: Δημόσιο Ταμείο) και της New Media Development & Hotel Services sp. z o.o. (στο εξής: New Media), σχετικά με τους οφειλόμενους τόκους υπερημερίας λόγω καθυστέρησης καταβολής στο Δημόσιο Ταμείο του ετήσιου τέλους για την ειδική μακροχρόνια επικαρπία επί οικοπέδου η οποία είχε μεταβιβαστεί στη New Media.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2011/7

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3, 8, 9, 14 και 23 της οδηγίας 2011/7 έχουν ως εξής:
 - «(3) Πολλές πληρωμές στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των οικονομικών φορέων ή μεταξύ των οικονομικών φορέων και των δημόσιων αρχών γίνονται αργότερα από την ημερομηνία που έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση ή που καθορίζεται στους γενικούς εμπορικούς όρους. Παρά το γεγονός ότι τα αγαθά έχουν παραδοθεί ή οι υπηρεσίες έχουν παρασχεθεί, πολλά από τα αντίστοιχα τιμολόγια πληρώνονται πολύ αργότερα από την προθεσμία τους. Αυτού του είδους οι καθυστερήσεις πληρωμών επηρεάζουν αρνητικά τη ρευστότητα και περιπλέκουν τη χρηματοοικονομική διαχείριση των επιχειρήσεων. Επηρεάζουν, επίσης, την ανταγωνιστικότητα και την αποδοτικότητά τους, όταν ο πιστωτής υποχρεώνεται να ζητήσει εξωτερική χρηματοδότηση λόγω των καθυστερήσεων πληρωμών. Ο κίνδυνος αρνητικών επιπτώσεων αυξάνεται κατά πολύ σε περιόδους οικονομικής κάμψης, όταν η πρόσβαση σε χρηματοδότηση είναι δυσκολότερη.
- [...]
- (8) Το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να περιορίζεται στις πληρωμές που γίνονται ως αμοιβή για εμπορικές συναλλαγές. Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να διέπει τις συναλλαγές με τους καταναλωτές, τους τόκους που καταβάλλονται σε σχέση με άλλες πληρωμές, π.χ. πληρωμές δυνάμει της νομοθεσίας για τις επιταγές και τις συναλλαγματικές ή τις πληρωμές στο πλαίσιο αποζημίωσης, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών από τις ασφαλιστικές εταιρείες. [...]

(9) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διέπει όλες τις εμπορικές συναλλαγές, ανεξαρτήτως του εάν αυτές διενεργούνται μεταξύ ιδιωτικών ή δημόσιων επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, δεδομένου ότι οι δημόσιες αρχές προβαίνουν σε σημαντικό όγκο πληρωμών προς τις επιχειρήσεις. [...]

[...]

(14) Για λόγους συνέπειας της ενωσιακής νομοθεσίας, για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να ισχύσει ο ορισμός της “αναθέτουσας αρχής” της οδηγίας 2004/17/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών [(ΕΕ 2004, L 134, σ. 1)], και της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών [(ΕΕ 2004, L 134, σ. 114)].

[...]

(23) Κατά γενικό κανόνα, οι δημόσιες αρχές διαθέτουν ασφαλέστερες, προβλέψιμες και συνεχείς ροές εσόδων συγκριτικά με τις επιχειρήσεις. Επιπλέον, πολλές δημόσιες αρχές μπορούν να λάβουν χρηματοδοτήσεις με ελκυστικότερους όρους από τις επιχειρήσεις. Παράλληλα, οι δημόσιες αρχές εξαρτώνται λιγότερο από ό,τι οι επιχειρήσεις από τη διαμόρφωση σταθερών εμπορικών σχέσεων για την επίτευξη των στόχων τους. Οι μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις. Επομένως, είναι σκόπιμο να καθιερωθούν ειδικοί κανόνες για τις εμπορικές συναλλαγές που αφορούν την πώληση εμπορευμάτων ή την παροχή υπηρεσιών από επιχειρήσεις σε δημόσιες αρχές, οι οποίοι θα πρέπει να προβλέπουν ειδικότερα προθεσμίες πληρωμής κατά κανόνα όχι μεγαλύτερες από 30 ημερολογιακές ημέρες, εκτός αν στη σύμβαση προβλέπεται ρητά μεγαλύτερη προθεσμία η οποία τεκμηριώνεται αντικειμενικά υπό το πρίσμα του ιδιαίτερου χαρακτήρα ή των ειδικών χαρακτηριστικών της σύμβασης, και, σε κάθε περίπτωση, όχι μεγαλύτερες από 60 ημερολογιακές ημέρες.»

4 Το άρθρο 1 της ως άνω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής», ορίζει τα εξής:

«1. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχυθεί με τον τρόπο αυτόν η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των [μικρομεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ)].

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών.

[...]»

- 5 Το άρθρο 2 της εν λόγω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ορισμοί», έχει ως εξής:
- «Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:
- 1) “εμπορική συναλλαγή”: κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, η οποία οδηγεί στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής·
 - 2) “δημόσια αρχή”: κάθε αναθέτουσα αρχή, όπως ορίζουν το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας [2004/17] και το άρθρο 1 παράγραφος 9 της οδηγίας [2004/18], ανεξαρτήτως του αντικειμένου ή της αξίας της σύμβασης·
 - 3) “επιχείρηση”: οιαδήποτε οργάνωση εκτός των δημόσιων αρχών, που ενεργεί στα πλαίσια της ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής της δραστηριότητας, ακόμη και αν η δραστηριότητα αυτή ασκείται από ένα και μόνο πρόσωπο·
- [...]
- 6) “νόμιμος τόκος υπερημερίας”: ο απλός τόκος για την καθυστερημένη πληρωμή σε επιτόκιο το οποίο είναι ίσο προς το σύνολο του επιτοκίου αναφοράς συν οκτώ τουλάχιστον επιπλέον ποσοστιαίες μονάδες·
- [...]».
- 6 Το άρθρο 3 της οδηγίας 2011/7, το οποίο αφορά τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων, ορίζει στην παράγραφο 1 ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, στις συναλλαγές αυτές, ο πιστωτής δικαιούται τόκο υπερημερίας χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπει η διάταξη αυτή.
- 7 Το άρθρο 4 της ως άνω οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:
- «Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή, ο πιστωτής δικαιούται, κατά την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζουν οι παράγραφοι 3, 4 ή 6, νόμιμο τόκο υπερημερίας, χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον πληρούνται οι εξής όροι:
- α) ο πιστωτής έχει εκπληρώσει τις συμβατικές και νομικές του υποχρεώσεις· και
 - β) ο πιστωτής δεν έχει λάβει το οφειλόμενο ποσό εγκαίρως, εκτός εάν ο οφειλέτης δεν ευθύνεται για την καθυστέρηση.
- [...]»
- 8 Δυνάμει του άρθρου 13, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας, η οδηγία 2000/35 καταργήθηκε από τις 16 Μαρτίου 2013.

Η οδηγία 2004/17

- 9 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/17 όριζε ότι ως «αναθέτουσες αρχές» νοούνταν «το κράτος, οι αρχές, τοπικές ή περιφερειακές, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου και οι ενώσεις μιας ή περισσότερων από τις προαναφερόμενες αρχές ή οργανισμούς δημοσίου δικαίου».
- 10 Ο ορισμός αυτός αντιστοιχεί κατ' ουσίαν σε εκείνον που περιέχεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17 (ΕΕ 2014, L 94, σ. 243, και διορθωτικό ΕΕ 2016, L 311, σ. 26), από τις 18 Απριλίου 2016.

Η οδηγία 2004/18

- 11 Το άρθρο 1, παράγραφος 9, της οδηγίας 2004/18 περιείχε ορισμό του όρου «αναθέτουσες αρχές» ο οποίος ήταν παρόμοιος με εκείνον του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/17.
- 12 Η οδηγία 2004/18 καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65, και διορθωτικό ΕΕ 2014, L 94, σ. 65), από τις 18 Απριλίου 2016. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 1, και το άρθρο 10, στοιχείο α', της οδηγίας 2014/24 αντιστοιχούν στο άρθρο 1, παράγραφος 9, και στο άρθρο 16, στοιχείο α', της οδηγίας 2004/18.

Το πολωνικό δίκαιο

Ο νόμος της 8ης Μαρτίου 2013

- 13 O ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (νόμος για την καταπολέμηση των αδικαιολόγητων καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, κωδικοποιημένο κείμενο), της 8ης Μαρτίου 2013 (Dz. U. του 2019, θέση 118, στο εξής: νόμος της 8ης Μαρτίου 2013), μετέφερε την οδηγία 2011/7 στο πολωνικό δίκαιο και άρχισε να ισχύει στις 28 Απριλίου 2013.
- 14 Το άρθρο 2 του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013 ορίζει τα εξής:

«Οι διατάξεις του [παρόντος] νόμου εφαρμόζονται μόνο στις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες μέρη είναι:

 - 1) οι επιχειρηματίες κατά την έννοια του ustawa [...] – Prawo przedsiębiorców [(νόμου περί δικαίου επιχειρήσεων), της 6ης Μαρτίου 2018].

[...]

 - 3) οι φορείς του άρθρου 3, παράγραφος 1, του ustawa [...] – Prawo zamówień publicznych [(νόμου περί δημοσίων συμβάσεων), της 29ης Ιανουαρίου 2004] [...].».

15 Το άρθρο 4, σημεία 1, 2 και 3, του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013 περιέχει τους εξής ορισμούς:

«Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, νοούνται ως:

1) εμπορική συναλλαγή: η σύμβαση που αφορά την παράδοση αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας, αν τα μέρη που αναφέρονται στο άρθρο 2 συνάπτουν την εν λόγω σύμβαση σε σχέση με την ασκούμενη από αυτούς δραστηριότητα·

[...]

2) δημόσια αρχή: οι φορείς του άρθρου 3, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 3α, του νόμου της 29ης Ιανουαρίου 2004 περί δημοσίων συμβάσεων·

3) νόμιμοι τόκοι υπερημερίας στις εμπορικές συναλλαγές:

a) σε περίπτωση εμπορικών συναλλαγών στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσιος φορέας υγείας: τόκοι που υπολογίζονται με το επιτόκιο αναφοράς της Εθνικής Τράπεζας της Πολωνίας προσαυξημένο κατά οκτώ ποσοστιαίες μονάδες,

b) σε περίπτωση εμπορικών συναλλαγών στις οποίες ο οφειλέτης δεν είναι δημόσιος φορέας υγείας: τόκοι που υπολογίζονται με το επιτόκιο αναφοράς της Εθνικής Τράπεζας της Πολωνίας προσαυξημένο κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες [...].»

16 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013:

«Στις εμπορικές συναλλαγές, με εξαίρεση τις συναλλαγές στο πλαίσιο των οποίων ο οφειλέτης είναι δημόσιος φορέας, ο δανειστής δικαιούται να λάβει, χωρίς όχληση, τους νόμιμους τόκους υπερημερίας στις εμπορικές συναλλαγές, εκτός αν οι συμβαλλόμενοι έχουν συμφωνήσει υψηλότερους τόκους, για την περίοδο από την ημέρα κατά την οποία η παροχή σε χρήμα κατέστη απαιτητή μέχρι την ημέρα της καταβολής, εφόσον πληρούνται σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

1) ο δανειστής εκτέλεσε την παροχή του·

2) ο δανειστής δεν έλαβε την πληρωμή εντός της οριζόμενης στη σύμβαση προθεσμίας.»

Ο νόμος περί διαχείρισεως ακινήτων

17 Το άρθρο 71 του *ustawa o gospodarce nieruchomościami* (νόμου περί διαχείρισεως ακινήτων), της 21ης Αυγούστου 1997 (Dz. U. του 2018, θέση 2204), προβλέπει στις παραγράφους 1 και 4 τα εξής:

«1. Για την παραχώρηση ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας επί οικοπέδου καταβάλλεται ένα αρχικό τέλος και ένα ετήσιο τέλος.

[...]

4. Το ετήσιο τέλος προκαταβάλλεται το αργότερο έως τις 31 Μαρτίου κάθε έτους, καθόλη τη διάρκεια της ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας. [...].»

Ο Αστικός Κώδικας

- 18 Κατά το άρθρο 232, παράγραφοι 1 και 2, του Kodeks cywilny (Αστικού Κώδικα), της 23ης Απριλίου 1964 (Dz. U. του 1964, αριθ. 16, θέση 93), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: Αστικός Κώδικας):
- «Επί οικοπέδων που ανήκουν στο Δημόσιο και κείνται εντός των διοικητικών ορίων των πόλεων, επί των κειμένων εκτός των ορίων αυτών οικοπέδων που ανήκουν στο Δημόσιο τα οποία, όμως, έχουν ενταχθεί στο πολεοδομικό σχέδιο και προορίζονται για την επίτευξη των οικονομικών σκοπών του, καθώς και επί των οικοπέδων που ανήκουν σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή ενώσεις τους δύναται να συσταθεί ειδική μακροχρόνια επικαρπία υπέρ φυσικών και νομικών προσώπων.
- Όπου προβλέπεται από ειδικές διατάξεις, ειδική μακροχρόνια επικαρπία μπορεί να συσταθεί και επί άλλων οικοπέδων του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή των ενώσεών τους.»
- 19 Κατά το άρθρο 238 του Αστικού Κώδικα, «[ο] ειδικός επικαρπωτής καταβάλλει ετήσιο τέλος στον κύριο κατά τη διάρκεια της ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας».
- 20 Δυνάμει του άρθρου 481, παράγραφος 1, του Αστικού Κώδικα, όταν ο οφειλέτης εκπληρώνει χρηματική οφειλή με καθυστέρηση, ο δανειστής έχει δικαίωμα να απαιτήσει τον τόκο υπερημερίας ακόμη και αν δεν έχει υποστεί ζημία και η καθυστέρηση οφείλεται σε περιστάσεις για τις οποίες δεν ευθύνεται ο οφειλέτης.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 21 Βάσει σύμβασης που συνήφθη στις 15 Μαΐου 2014, η New Media απέκτησε την ειδική μακροχρόνια επικαρπία επί οικοπέδου από το πρόσωπο υπέρ του οποίου το Δημόσιο Ταμείο είχε αρχικά συστήσει την εν λόγω επικαρπία. Σύμφωνα με το άρθρο 71 του νόμου περί διαχείρισεως ακινήτων, η New Media, ως ειδική επικαρπώτρια, υποχρεούται να καταβάλλει ετήσιο τέλος στο Δημόσιο Ταμείο.
- 22 Το Δημόσιο Ταμείο, μη έχοντας εισπράξει το ετήσιο τέλος κατά την καταληκτική ημερομηνία της 31ης Μαρτίου 2018, άσκησε ενώπιον του Sąd Rejonowy w Nysie (επαρχιακού δικαστηρίου Nysa, Πολωνία) αγωγή ζητώντας να υποχρεωθεί η New Media να του καταβάλει το ποσό της κύριας οφειλής που ανερχόταν σε 3 365,55 πολωνικά ζλότυ (PLN) (περίπου 755 ευρώ), πλέον νόμιμων τόκων υπερημερίας κατ' εφαρμογή των διατάξεων του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013.
- 23 Με απόφαση της 24ης Μαΐου 2019, το ως άνω δικαστήριο υποχρέωσε τη New Media να καταβάλει το ποσό της κύριας οφειλής, πλέον νόμιμων τόκων υπερημερίας από την 1η Απριλίου 2018, υπολογιζόμενων βάσει του άρθρου 481 του Αστικού Κώδικα και όχι βάσει των διατάξεων του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013, για τον λόγο ότι η υποχρέωση καταβολής του ετήσιου τέλους δεν απορρέει από «εμπορική συναλλαγή», κατά την έννοια του νόμου αυτού, αλλά έχει ως νομική βάση το άρθρο 71 του νόμου περί διαχείρισεως ακινήτων και το άρθρο 238 του Αστικού Κώδικα. Επιπλέον, διαπίστωσε ότι το Δημόσιο Ταμείο δεν ήταν συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση της 15ης Μαΐου 2014, με την οποία η New Media απέκτησε την ειδική μακροχρόνια επικαρπία επί του συγκεκριμένου οικοπέδου.
- 24 Το Δημόσιο Ταμείο άσκησε έφεση κατά της ως άνω απόφασης ενώπιον του Sąd Okręgowy w Opolu (περιφερειακού δικαστηρίου Opole, Πολωνία), το οποίο είναι το αιτούν δικαστήριο. Προσέβαλε την απόρριψη του αιτήματός του για καταβολή τόκων βάσει του νόμου της

8ης Μαρτίου 2013, υποστηρίζοντας ότι η διαφορά της κύριας δίκης εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω νόμου. Κατά την άποψή του, μολονότι η ειδική μακροχρόνια επικαρπία ρυθμίζεται από τον νόμο περί διαχειρίσεως ακινήτων, η σύστασή της προϋποθέτει την ύπαρξη συμβατικής σχέσης μεταξύ του Δημόσιου Ταμείου, κυρίου του ακινήτου, και του ειδικού επικαρπωτή.

- 25 Κατά το αιτούν δικαστήριο, εν προκειμένω τίθεται το ζήτημα αν η αξίωση του Δημόσιου Ταμείου για καταβολή τόκων λόγω καθυστέρησης πληρωμής του τέλους ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας πρέπει να στηριχθεί στον νόμο της 8ης Μαρτίου 2013, ο οποίος μεταφέρει την οδηγία 2011/7 στο πολωνικό δίκαιο, ή στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.
- 26 Κατ' αρχάς, το αιτούν δικαστήριο τρέφει αμφιβολίες ως προς το αν η σύσταση ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας επί ακινήτου αποτελεί «παράδοση αγαθών» ή «παροχή υπηρεσιών» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7 και, κατά συνέπεια, ως προς το αν το ετήσιο τέλος που οφείλεται έναντι της ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας εμπίπτει στην έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά τη διάταξη αυτή.
- 27 Εν συνεχεία, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν το ετήσιο τέλος εντάσσεται στο πλαίσιο συναλλαγής μεταξύ «επιχείρησης» και «δημόσιας αρχής» και, κατ' επέκταση, στο πλαίσιο «εμπορικής συναλλαγής», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7. Κατά το μέτρο που η ειδική μακροχρόνια επικαρπία δεν συστάθηκε από το Δημόσιο Ταμείο απευθείας υπέρ της New Media, αλλά η εταιρία αυτή την απέκτησε από τρίτο ο οποίος ήταν ο αρχικός επικαρπωτής, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται ειδικότερα αν στην έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» εμπίπτει μόνον η σύσταση της ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας στην οποία ήταν συμβαλλόμενο μέρος το Δημόσιο Ταμείο ή αν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η New Media διαδέχθηκε τον δικαιοπάροχό της και, επομένως, ότι τα αποτελέσματα της σύστασης της επικαρπίας επεκτείνονται και στην εταιρία αυτή.
- 28 Τέλος, αν γίνει δεκτό ότι η επίμαχη περίπτωση εμπίπτει στην έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η εμπορική αυτή συναλλαγή εμπίπτει στο χρονικό πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας, όπως αυτή μεταφέρθηκε στο πολωνικό δίκαιο με τον νόμο της 8ης Μαρτίου 2013. Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι ο Πολωνός νομοθέτης επέκτεινε, όπως του επιτρέπει η οδηγία 2011/7, το πεδίο εφαρμογής του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013 και στις συμβάσεις που είχαν συναφθεί πριν από τις 16 Μαρτίου 2013. Πάντως, στη διαφορά της κύριας δίκης, δεδομένου ότι η ειδική μακροχρόνια επικαρπία συστάθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 1990, μόνον η μεταβίβασή της στη New Media, η οποία έλαβε χώρα στις 15 Μαΐου 2014, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2011/7.
- 29 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Sąd Okręgowy w Opolu (περιφερειακό δικαστήριο Opole) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα εξής προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Έχει το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας [2011/7] την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία των άρθρων 2 και 4, σημείο 1, του [νόμου της 8ης Μαρτίου 2013] κατά την οποία στην έννοια του αγαθού δεν περιλαμβάνονται τα ακίνητα, ενώ στην έννοια της παράδοσης αγαθού δεν περιλαμβάνεται η διάθεση ακινήτου για τη σύσταση ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας κατά τα άρθρα 232 επ. του [Αστικού Κώδικα], ή κατά την οποία η πράξη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί παροχή υπηρεσιών;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας [2011/7] την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία των άρθρων 71 επ. του [νόμου περί διαχείρισεως ακινήτων] και του άρθρου 238 του [Αστικού Κώδικα] κατά την οποία η είσπραξη των ετήσιων τελών του δικαιώματος ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας, εκ μέρους του Δημόσιου Ταμείου, από οικονομικούς φορείς που ασκούν μεν οικονομική δραστηριότητα αλλά δεν ήταν οι αρχικοί οικονομικοί φορείς υπέρ των οποίων το Δημόσιο Ταμείο συνέστησε την ειδική μακροχρόνια επικαρπία, δεδομένου ότι απέκτησαν το δικαίωμα αυτό από άλλους δικαιούχους, δεν εμπίπτει στην έννοια της εμπορικής συναλλαγής και της δημόσιας αρχής κατά το άρθρο 2, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 2011/7 και τα άρθρα 2 και 4, σημείο 1, του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013 [...] και κατά την οποία η είσπραξη του τέλους δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ως άνω οδηγίας και του νόμου αυτού;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα, έχουν το άρθρο 12, παράγραφος 4, της οδηγίας [2011/7] και το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας [2000/35] την έννοια ότι αντιτίθενται σε ερμηνεία του άρθρου 15 του νόμου της 8ης Μαρτίου 2013 [...] και του άρθρου 12 του *ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych* (νόμου σχετικά με τις προθεσμίες πληρωμής στις εμπορικές συναλλαγές), της 12ης Ιουνίου 2003 [(Dz. U. του 2003, αριθ. 139, θέση 1323)], κατά την οποία αποκλείεται η δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων των ως άνω οδηγιών και των νόμων που τις μεταφέρουν στο εσωτερικό δίκαιο στις συμβάσεις μεταβίβασης της ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας προς τον νυν δικαιούχο και υπόχρεο για την καταβολή του ετήσιου τέλους, οι οποίες συνήφθησαν μετά τις 28 Απριλίου 2013 και την 1η Ιανουαρίου 2004, στην περίπτωση που η αρχική διάθεση οικοπέδου για τη σύσταση ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας από το Δημόσιο Ταμείο στον άλλον οικονομικό φορέα έλαβε χώρα πριν από τις 28 Απριλίου 2013 και την 1η Ιανουαρίου 2004;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος

- 30 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξεταστεί πρώτο, δεδομένου ότι αφορά την πρώτη προϋπόθεση που προβλέπει το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7 προκειμένου μια συναλλαγή να εμπίπτει στην έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά τη διάταξη αυτή, το αιτούν δικαστήριο ζητεί κατ' ουσίαν να διευκρινιστεί αν η εν λόγω έννοια καταλαμβάνει και την εκ μέρους δημόσιας αρχής είσπραξη τέλους ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας επί οικοπέδου από επιχείρηση έναντι της οποίας η αρχή αυτή έχει την ιδιότητα του πιστωτή.
- 31 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 2011/7, η οδηγία αυτή εφαρμόζεται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο «εμπορικών συναλλαγών» και ότι η έννοια αυτή ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7 ως «κάθε συναλλαγή μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ επιχειρήσεων και δημόσιων αρχών, η οποία οδηγεί στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής». Η τελευταία αυτή διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα των αιτιολογικών σκέψεων 8 και 9 της οδηγίας, από τις οποίες προκύπτει ότι η οδηγία αυτή εφαρμόζεται σε όλες τις πληρωμές που έχουν χαρακτήρα αμοιβής στο πλαίσιο εμπορικών συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών μεταξύ ιδιωτικών επιχειρήσεων, και εξαιρουμένων των συναλλαγών με τους καταναλωτές και άλλων ειδών πληρωμών [απόφαση της 9ης Ιουλίου 2020, *RL* (Οδηγία για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών), C-199/19, EU:C:2020:548, σκέψη 22 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 32 Συνεπώς, το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7 θέτει δύο προϋποθέσεις προκειμένου μια συναλλαγή να μπορεί να χαρακτηριστεί ως «εμπορική συναλλαγή» κατά την έννοια της διάταξης αυτής και να εμπίπτει ως εκ τούτου στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο της 1, παράγραφος 2. Η συναλλαγή πρέπει, αφενός, να πραγματοποιείται είτε μεταξύ επιχειρήσεων είτε μεταξύ επιχειρήσεων και δημοσίων αρχών. Αφετέρου, πρέπει να οδηγεί στην παράδοση αγαθών ή στην παροχή υπηρεσιών έναντι αμοιβής [απόφαση της 9ης Ιουλίου 2020, RL (Οδηγία για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών), C-199/19, EU:C:2020:548, σκέψη 24].
- 33 Όσον αφορά την πρώτη από τις ως άνω προϋποθέσεις, την οποία αφορά το παρόν προδικαστικό ερώτημα, το άρθρο 2, σημείο 2, της οδηγίας 2011/7 ορίζει ότι ως «δημόσια αρχή» νοείται «κάθε αναθέτουσα αρχή, όπως ορίζουν το άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας [2004/17] και το άρθρο 1 παράγραφος 9 της οδηγίας [2004/18], ανεξαρτήτως του αντικειμένου ή της αξίας της σύμβασης». Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 14 της οδηγίας 2011/7, ο ορισμός αυτός υιοθετήθηκε για λόγους συνέπειας της ενωσιακής νομοθεσίας.
- 34 Κατά τις διατάξεις των οδηγιών 2004/17 και 2004/18, ως αναθέτουσες αρχές νοούνται «το κράτος, οι αρχές, τοπικές ή περιφερειακές, οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου και οι ενώσεις μιας ή περισσότερων από τις προαναφερόμενες αρχές ή οργανισμούς δημοσίου δικαίου».
- 35 Η έννοια του κράτους περιλαμβάνει όλα τα όργανα που ασκούν τη νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική εξουσία και πρέπει, όπως και η έννοια της αναθέτουσας αρχής, να τυγχάνει λειτουργικής και ευρείας ερμηνείας (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, Επιτροπή κατά Βελγίου, C-323/96, EU:C:1998:411, σκέψεις 27 και 28, και της 5ης Οκτωβρίου 2017, LitSpecMet, C-567/15, EU:C:2017:736, σκέψη 31 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 36 Η έννοια της «επιχείρησης», κατά το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7, ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 3, ως «οιαδήποτε οργάνωση εκτός των δημοσίων αρχών, που ενεργεί στα πλαίσια της ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής της δραστηριότητας, ακόμη και αν η δραστηριότητα αυτή ασκείται από ένα και μόνο πρόσωπο». Σύμφωνα με τον ορισμό αυτό, αν μια οντότητα εμπίπτει στην έννοια της «δημόσιας αρχής» κατά το άρθρο 2, σημείο 2, δεν μπορεί εξ αυτού του λόγου να χαρακτηριστεί ως «επιχείρηση» κατά το άρθρο 2, σημείο 3, της οδηγίας.
- 37 Από το γράμμα και μόνο του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7 δεν προκύπτει αν μια συναλλαγή στην οποία η δημόσια αρχή έχει την ιδιότητα του πιστωτή έναντι ορισμένης επιχείρησης εμπίπτει στην έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά την εν λόγω διάταξη και, συνακόλουθα, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Υπό τις συνθήκες αυτές, κατά πάγια νομολογία, πρέπει να εξεταστεί το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η διάταξη αυτή καθώς και οι σκοποί που επιδιώκει η ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος [πρβλ. αποφάσεις της 18ης Νοεμβρίου 2020, Techbau, C-299/19, EU:C:2020:937, σκέψη 38, και της 9ης Ιουλίου 2020, RL (Οδηγία για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών), C-199/19, EU:C:2020:548, σκέψη 27].
- 38 Όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 2, σημείο 1, το άρθρο 4 της οδηγίας 2011/7 ορίζει στην παράγραφο 1 ότι «[τ]α κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά τις εμπορικές συναλλαγές στις οποίες ο οφειλέτης είναι δημόσια αρχή, ο πιστωτής δικαιούται, κατά την εκπνοή της προθεσμίας που ορίζουν οι παράγραφοι 3, 4 ή 6, νόμιμο τόκο υπερημερίας, χωρίς να απαιτείται όχληση, εφόσον πληρούνται οι [όροι που προβλέπονται στα στοιχεία α' και β']». Κατά συνέπεια, το άρθρο 4 εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η δημόσια αρχή είναι ο οφειλέτης επιχείρησης.

- 39 Πρέπει, εξάλλου, να τονιστεί ότι το άρθρο 3 της οδηγίας 2011/7 αφορά μόνον τις συναλλαγές μεταξύ επιχειρήσεων. Όπως όμως προκύπτει από τη σκέψη 36 της παρούσας απόφασης, ο ορισμός της επιχείρησης που προβλέπει η οδηγία αποκλείει ρητώς το ενδεχόμενο μια δημόσια αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 2, να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας όταν έχει την ιδιότητα του πιστωτή έναντι ορισμένης επιχείρησης.
- 40 Από τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 2, σημεία 2 και 3, του άρθρου 3, παράγραφος 1, και του άρθρου 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/7 προκύπτει ότι, όταν, όπως εν προκειμένω, μια δημόσια αρχή έχει την ιδιότητα του πιστωτή έναντι ορισμένης επιχείρησης, δεν πρόκειται για «εμπορική συναλλαγή», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας.
- 41 Όσον αφορά τους σκοπούς που επιδιώκει η οδηγία 2011/7, επισημαίνεται ότι η οδηγία, ως μέτρο για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών, αποσκοπεί, κατά το άρθρο της 1, παράγραφος 1, στην «καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, προκειμένου να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχυθεί με τον τρόπο αυτόν η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα των ΜΜΕ». Ως προς το ζήτημα αυτό, στην αιτιολογική σκέψη 3 της οδηγίας επισημαίνεται ότι οι ως άνω καθυστερήσεις πληρωμών επηρεάζουν αρνητικά τη ρευστότητα και περιπλέκουν τη χρηματοοικονομική διαχείριση των επιχειρήσεων.
- 42 Αντιθέτως, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 23 της οδηγίας 2011/7, κατά γενικό κανόνα, οι δημόσιες αρχές διαθέτουν ασφαλέστερες, προβλέψιμες και συνεχείς ροές εσόδων συγκριτικά με τις επιχειρήσεις και μπορούν να λάβουν χρηματοδοτήσεις με ελκυστικότερους όρους σε σύγκριση με αυτές. Επιπλέον, εξαρτώνται λιγότερο από ό,τι οι επιχειρήσεις από τη διαμόρφωση σταθερών εμπορικών σχέσεων για την επίτευξη των στόχων τους. Οι δε μεγάλες προθεσμίες πληρωμής και οι καθυστερήσεις στις πληρωμές από δημόσιες αρχές, για εμπορεύματα και υπηρεσίες, προκαλούν αδικαιολόγητο κόστος για τις επιχειρήσεις.
- 43 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω διαφορών μεταξύ των δημοσίων αρχών και των επιχειρήσεων, ιδίως των ΜΜΕ, και του γεγονότος ότι, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 9 της οδηγίας 2011/7, οι πρώτες προβαίνουν σε σημαντικό όγκο πληρωμών στις δεύτερες, ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε σκόπιμο να προβλέψει, στο άρθρο 4 της οδηγίας, διατάξεις που εφαρμόζονται αποκλειστικά στις επιχειρήσεις στις οποίες οι δημόσιες αρχές οφείλουν χρηματικά ποσά για την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών, χωρίς να αναφερθεί στις δημόσιες αρχές όταν αυτές έχουν την ιδιότητα του πιστωτή έναντι των επιχειρήσεων αυτών.
- 44 Συνεπώς, από το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται και των σκοπών της οδηγίας, προκύπτει ότι, στην περίπτωση που μια δημόσια αρχή, κατά την έννοια του σημείου 2 του εν λόγω άρθρου, είναι πιστωτής χρηματικού ποσού έναντι επιχείρησης, οι σχέσεις μεταξύ των δύο αυτών οντοτήτων δεν εμπίπτουν στην έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά τη διάταξη αυτή και, ως εκ τούτου, αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
- 45 Εν προκειμένω, από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι η διαφορά της κύριας δίκης ανέκυψε λόγω της καθυστέρησης πληρωμής στο Δημόσιο Ταμείο του ετήσιου τέλους που οφείλεται για ειδική μακροχρόνια επικαρπία επί οικοπέδου από τη New Media η οποία είναι «επιχείρηση», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 3, της οδηγίας 2011/7, όπως ήταν και ο δικαιοπάροχός της.

- 46 Εντούτοις, κατά το μέτρο που το Δημόσιο Ταμείο, το οποίο αποτελεί «δημόσια αρχή», κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 2, της οδηγίας 2011/7, είναι πιστωτής χρηματικών ποσών του τέλους που οφείλει η επιχείρηση New Media για την εν λόγω επικαρπία, δεν πληρούται η πρώτη προϋπόθεση για τον χαρακτηρισμό μιας συναλλαγής ως «εμπορικής συναλλαγής», κατά το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7, όπως αυτό ερμηνεύθηκε στη σκέψη 44 της παρούσας απόφασης. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δημόσιο Ταμείο δεν δικαιούται τον προβλεπόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας νόμιμο τόκο υπερημερίας.
- 47 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7 δεν καταλαμβάνει την εκ μέρους δημόσιας αρχής είσπραξη τέλους ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας επί οικοπέδου από επιχείρηση έναντι της οποίας η αρχή αυτή έχει την ιδιότητα του πιστωτή.

Επί του πρώτου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 48 Λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που δόθηκε στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο πρώτο και στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 49 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (ένατο τμήμα) αποφαινεται:

Η έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» κατά το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2011/7/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, δεν καταλαμβάνει την εκ μέρους δημόσιας αρχής είσπραξη τέλους ειδικής μακροχρόνιας επικαρπίας επί οικοπέδου από επιχείρηση έναντι της οποίας η αρχή αυτή έχει την ιδιότητα του πιστωτή.

(υπογραφές)